

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μισούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorphoseos.gr

ΕΤΟΣ 5^ο | 16 Νοεμβρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 255

Η ΠΙΣΤΗ ΕΞ ΑΚΟΗΣ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10, 11 – 11, 2

Το Αποστολικό απόσπασμα της σημερινής Κυριακής παρμένο από την Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς Ρωμαίους, αποτελεί μια βαθιά θεολογική διακήρυξη για τη σωτηρία που προσφέρεται σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διάκριση. Ο Παύλος τονίζει ότι η πίστη γεννιέται μέσα από την ακρόαση του λόγου του Θεού και ότι το κήρυγμα των αποστόλων έχει φτάσει «ως τα πέρατα της οικουμένης». Παράλληλα υπενθυμίζει ότι ο Θεός δεν απορρίπτει τον λαό Του, αλλά καλεί όλους, Ιουδαίους και Έλληνες, σε ενότητα και σωτηρία μέσω του Χριστού.

Το κείμενο λέει Άδελφοί, λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κατασχυνθήσεται. Οὐ γὰρ ἔστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· ὥς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ! Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ρήματος

Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; πρῶτος Μωυσῆς λέγει· ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα. Λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῖτης εἰμί, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω.

Και σε μετάφραση:

«Ἀδελφοί, λέγει ἡ Γραφή: «Καθένας που πιστεύει σ’ αὐτόν δεν θα ντροπιαστεί». Δεν υπάρχει δηλαδή, διάκριση μεταξύ Ιουδαίου καὶ Ἑλλήνα, διότι ὁ ἴδιος εἶναι Κύριος ὅλων, πλούσιος για ὅλους που τον επικαλοῦνται. Διότι καθενας που θα επικαλεστεί τὸ ὄνομα του Κυρίου θα σωθεῖ. Πῶς λοιπόν θα επικαλεστούν εκείνον στον οποίο δεν πίστεψαν; Και πῶς θα πιστέψουν σ’ εκείνον για τον οποίο δεν ἄκουσαν; Και πῶς θα ἀκούσουν χωρίς να κηρύττει κάποιος; Και πῶς θα κηρύξουν αν δεν αποσταλoύν; Καθὼς εἶναι γραμμένο «πόσο ωραῖοι εἶναι οἱ πόδες ἐκείνων που κηρύττουν τὸ χαρμόσυνο ἀγγέλιμα»! Ἀλλὰ δεν υπάκουσαν ὅλοι στο Ευαγγέλιο. Ὁ Ἡσαΐας λέγει «Κύριε, ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας»; Επομένως ἡ πίστη ἐρχεται ἀπὸ τὴν ἀκοή του κηρύγματος καὶ τὸ κήρυγμα εἶναι ὁ λόγος του Θεοῦ. Ἀλλὰ ρωτῶ μήπως δεν ἄκουσαν; Βεβαίως ἄκουσαν! «Ἡ φωνὴ τους διεδόθη σε ὅλη τὴ γῆ καὶ τὰ λόγια τους ὡς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης». Πάλι ρωτῶ μήπως ὁ Ἰσραὴλ δεν γνώρισε; Πρῶτος ὁ Μωυσῆς λέγει «Εγὼ θα κινήσω τὴν ζηλοτυπία σας με ἔθνος που δεν εἶναι ἔθνος καὶ θα σας ἐξοργίσω με ἔθνος ἀνόητο». Ὁ Ἡσαΐας μάλιστα τολμᾷ να λέγει «βρέθηκα ἀπὸ ἐκείνους που δεν με ζητούσαν, φανερώθηκα σε ἐκείνους που δεν ρωτούσαν για μένα». Ἐνῶ στους Ἰσραηλίτες λέγει «ὅλη τὴν ἡμέρα ἀπλώσα τα χέρια μου πρὸς λαὸ ἀπειθή καὶ ἀντιλεγόμενο». Ρωτῶ λοιπόν μήπως ἀπέρριψε ὁ Θεὸς τὸν λαὸ του; Μὴ γένοιτο! Διότι κι ἐγὼ εἰμαι Ἰσραηλῖτης, ἀπόγονός του Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴ φυλὴ του Βενιαμίν. Δεν

απέρριψε ο Θεός τον λαό του, τον οποίο προγνώρισε.

Η σημερινή αποστολική περικοπή από την Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς Ρωμαίους μάς οδηγεί στο κέντρο της χριστιανικής πίστης. Ο Παύλος με θεοπνευσμένο λόγο και βαθιά ποιμαντική ευαισθησία μάς αποκαλύπτει το μεγάλο μυστήριο της σωτηρίας ότι ο Θεός δεν κάνει διακρίσεις, αλλά ανοίγει την αγκαλιά Του σε όλους τους ανθρώπους, Ιουδαίους και Έλληνες, δίκαιους και αμαρτωλούς. «Ο ίδιος είναι Κύριος όλων, πλούσιος εις πάντας τούς επικαλουμένους αὐτόν».

Αυτή η καθολικότητα της σωτηρίας είναι το χαρμόσυνο μήνυμα του Ευαγγελίου. Δεν χρειάζονται πια εθνικά προνόμια ή τελετουργικές διακρίσεις. Ο δρόμος προς τον Θεό δεν περνάει μέσα από τον νόμο ή τις εξωτερικές πράξεις, αλλά μέσα από την πίστη. Και η πίστη λέει ο Απόστολος, «έρχεται ἐξ ἀκοῆς» γεννιέται μέσα στην καρδιά του ανθρώπου όταν αυτός ακούει τον λόγο του Θεού.

Η ακρόαση δεν είναι μια παθητική ενέργεια. Είναι άνοιγμα ψυχής. Όταν ο άνθρωπος σιωπά και αφήνει τον λόγο του Θεού να μιλήσει μέσα του, τότε συντελείται θαύμα η καρδιά θερμαίνεται, ο νους φωτίζεται, η ζωή μεταμορφώνεται. Έτσι γεννιέται η πίστη. Δεν είναι προϊόν φιλοσοφικής σκέψης ή συναισθηματικής εξάρσεως, αλλά καρπός θείας επικοινωνίας.

Ο Παύλος ρωτά ρητορικά «πῶς θὰ πιστέψουν εἰς ἐκεῖνον διὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θὰ ἀκούσουν χωρὶς νὰ κηρύττῃ κάποιος»;

Με αυτό υπενθυμίζει τη σπουδαιότητα του κηρύγματος. Το Ευαγγέλιο δεν είναι μια ιδιωτική αποκάλυψη, αλλά μήνυμα που πρέπει να διαδοθεί. Η Εκκλησία είναι εξ ορισμού ιεραποστολική. Ο κάθε βαπτισμένος χριστιανός, όχι μόνο ο ιερέας ή ο ιεροκήρυκας καλείται με τη ζωή του να γίνει φορέας του λόγου του Θεού. Όπως έγραψε ο Ησαΐας, «Πόσο ωραίοι είναι οι πόδες εκείνων που κηρύττουν το χαρμόσυνο άγγελμα».

Παρά όμως τη μεγάλη αυτή πρόσκληση σωτηρίας, ο Παύλος δεν παραγνωρίζει την ανθρώπινη απιστία. «Δεν

υπάκουσαν όλοι στο Ευαγγέλιο», λέει θυμίζοντας τον πόνο του προφήτη Ησαΐα «Κύριε, ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας»; Κι όμως ο Θεός δεν απορρίπτει τον άνθρωπο για την απιστία του· περιμένει με υπομονή, απλώνει τα χέρια Του «πρὸς λαὸν ἀπειθῆ καὶ ἀντιλέγοντα». Αυτός ο Θεός είναι Πατέρας που αγαπά, που δεν κουράζεται να περιμένει τη μετάνοια των παιδιών Του.

Πόση παρηγοριά υπάρχει στα λόγια του Παύλου «μήπως ἀπέρριψε ὁ Θεὸς τὸν λαόν του; Μὴ γένοιτο»! Ο Θεός δεν απορρίπτει κανέναν που Τον αναζητά, κανέναν που Τον καλεί μέσα από την ταπείνωση και την πίστη. Μπορεί ο άνθρωπος να απομακρυνθεί, να λησμονήσει, να αντισταθεί, αλλά ο Θεός δεν θα πάψει να τον αγαπά και να τον καλεί κοντά Του.

Αυτή η θεία αγάπη είναι η καρδιά του Ευαγγελίου. Δεν υπάρχει άνθρωπος τόσο μακριά, τόσο αμαρτωλός ή τόσο αδύναμος που να μην μπορεί να σωθεί. Η σωτηρία δεν είναι ανταμοιβή για τους καλούς, αλλά δώρο για όσους πιστεύουν. «Καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου θα σωθεί» λέει η Γραφή. Αυτό σημαίνει ότι η μετάνοια και η πίστη ανοίγουν για όλους τον δρόμο της σωτηρίας.

Αδελφοί μου, μέσα στον θόρυβο της εποχής μας, όπου οι φωνές του κόσμου σκεπάζουν τη φωνή του Θεού, ας καλλιιεργήσουμε ξανά την ιερή τέχνη της ακρόασης. Ας σιωπήσει λίγο η φωνή της φιλοδοξίας, του φόβου, της μέριμνας, για να ακουστεί μέσα μας ο ψίθυρος του Πνεύματος. Και όταν ο λόγος του Θεού ακουστεί μέσα στην καρδιά, τότε ο άνθρωπος δεν μένει ο ίδιος γίνεται καινούργιος, αναγεννάται, φωτίζεται.

Αυτό είναι το θαύμα που προσφέρει η Εκκλησία να ακούμε τον λόγο του Θεού, να πιστεύουμε σ' Αυτόν και να ζούμε με τη βεβαιότητα ότι δεν υπάρχει καμιά απόρριψη, αλλά μόνο πρόσκληση αγάπης. Ας κρατήσουμε λοιπόν, μέσα στην ψυχή μας αυτό το μήνυμα του Αποστόλου η πίστη έρχεται από την ακοή, και η ακοή από τον λόγο του Θεού. Ας γίνουμε κι εμείς, με τη ζωή μας και τα έργα μας, «όμορφα πόδια» που μεταφέρουν το χαρμόσυνο άγγελμα της σωτηρίας σε κάθε άνθρωπο γύρω μας. Αμήν.